

uskupení, strážní roty, roty chemické ochrany a dalších vyčleněných jednotek zbyvalo posledních dvanáct hodin do zahájení bojové činnosti.

TŘICET INCIDENTŮ

V řídicím štábu cvičení vládne čilý ruch. Na náhodného pozorovatele může působit zmatečně. Opak je však pravdou. Každý přesně ví, jak má v té či oné fázi organizace boje postupovat.

Uplynulo sotva pár hodin a cvičící jednotky už byly několikrát za sebou konfrontovány s řešením nenadálé situace. Kreativita námětů je vskutku rozmanitá. Jedno však má totožné, a to přesný popis provedení i způsob řešení v rámci standardů NATO. „Zhruba za pět hodin jsme rozehráli dvanáct nenadálých situací,“ říká jeden z hodnotitelů mezinárodního týmu z divize TACEVAL podplukovník Josef Lejsek a uvádí příklady: „Operace k odzbrojení, teroristický útok na kontrolní a propouštěcí místo, minový incident, poskytování první pomoci nebo pátrání po osobách. Do činnosti cvičících nezasahujeme, pouze ve výjimečných případech, kdyby došlo k ohrožení života nebo majetku, incident zastavíme. Sledujeme jejich reakce na danou situaci. Nejde nám o to, abychom je kritizovali za případné chyby, ale abychom jim metodicky poradili, jak mají správně postupovat. Dílčími nácviky se jejich postupy zautomatizují. Ve vypjatých situacích boje nebudou mít čas na to, aby

nad optimální procedurou dlouho přemýšleli,“ dodává.

Jeho kolega hodnotitel major Jan Beneš k tomu dodává: „Na hodnocení v oblasti Force Protection, což jsou v reálu síly obrany a ochrany, existuje databanka zhruba se třiceti nenadálými situacemi. Můžeme kdykoliv zvolit jakýkoliv incident. Z praxe mám ověřeno, že nejlepší podehrávkou ve FP je tříhodinová nečinnost. Situace, kdy se nic neděje. To na lidi působí zvláštním způsobem. Samozřejmě že při řešení incidentů nehodnotíme pouze metodický postup cvičících jednotek, ale také systém velení a řízení.“

Oba hodnotitelé chválí 26. brigádu velení, řízení a průzkumu za to,

jak výrazný posun v oblasti FP učinila. „Uděla v tomto směru obrovský kus práce. Ještě před třemi roky byla na samém počátku a nyní se dostala na dosah certifikační prověrky CAPEVAL. Především myšlení lidí prošlo velikou změnou. Chtějí dosáhnout vyšší profesionální připravenosti. Za situace, kdy z důvodu reorganizace permanentně připravují nové lidi a de facto začínají od začátku a mají snížený finanční rámec, jsou jejich výsledky obdivuhodné,“ konstatuje pplk. J. Lejsek.

NEÚSPĚCH SI NEPŘIPOUŠTĚJÍ

Motivace dosáhnout profesního vrcholu je u příslušníků 26. bVRPz očividná. Dá se říct, že tomu mnoho podřídili a v budoucnu ještě podřídí. „Nastávající certifikační prověrka je pro nás klíčovou záležitostí. Na jaře 2010 provedeme interní brigádní přezkoušení, takzvaný NATEVAL, abychom doladili součinnost všech podřízených součástí. Za pár měsíců poté již absolvujeme ostrou zkoušku. Bude to vyžadovat velké úsilí a profesionalitu lidí. Pevně věřím, že uspějeme a našim aliančním partnerům opětovně dokážeme stoprocentní způsobilost k plnění úkolů v pohotovostním systému NATINADS,“ říká rezolutně plukovník Z. Postulka. Také názor podplukovníka L. Kohlmana je přesvědčivý: „Pokud na podzim roku 2010 dosáhne brigáda hodnocení CAPEVAL, pro mě osobně to bude vrchol dosavadní profesní kariéry,“ konstatuje náčelník operačního odboru brigády.

ARTHURy detekovaly výstřely z minometů

Text a foto: kpt. Michal ABRHÁM

Ve dnech 22. – 25. září se pod řízením náčelníka zpravodajského oddělení majora Martina Hobla uskutečnil soustředěný výcvik radiolokační čety 13. dělostřelecké brigády. Jeho cílem bylo prověřit jednotku podle metodiky pro kontrolu bojové připravenosti velitelství a jednotek společných sil (CREVAL) a z vševojskové přípravy při zvýšené fyzické i psychické zátěži. Vyvrcholením výcviku byla detekce výstřelů z minometů radiolokátory ARTHUR.

Cvičení bylo zahájeno ve VVP Brdy zaujetím prostoru soustředění nedaleko obce Křešín, zvládnutím imitovaných situací minového nebezpečí a norem při ochraně proti zbraním hromadného ničení (OPZHN), včetně použití varovných signálů. Výcvik v Brdech pokračoval prověřkou poskytování první pomoci při simulované dopravní nehodě se zraněním, chemickou a ženijní přípravou a taktickými drily. V noci a za nepříznivých klimatických podmínek zvládli

příslušníci čety stavbu improvizovaných přístřešků pro přenocování.

Druhá část výcviku byla zaměřena na plánovací a rozhodovací proces velitele čety, zpracování bojového rozkazu a přesun do VVP Hradiště. Zde po rekonoskaci zaujaly radiolokátory ARTHUR bojovou sestavu a s využitím minometných čet 4. brigády rychlého nasazení prováděly detekci výstřelů z 82mm a 120mm minometů. „Tento úkol byl pro obsluhy radiolokátorů nový, a jsem rád,

že podmínky cvičení zvládly. Prokázaly, že jsou připravené plnit úkoly v neznámém prostředí, za ztížených klimatických podmínek a vyhledávat různé palebné prostředky. Vzhledem k tomu, že se připravují k možnému nasazení v zahraniční misi, jsou tyto zkušenosti velmi cenné a v bojových podmínkách mohou zachránit životy vojákům na nich závislých,“ řekl při vyhodnocení výcviku zastupující náčelník štábu 13. dělostřelecké brigády podplukovník Josef Meda.

